

"Rejs jer og frygt ikke" (Mat. 17,7)

Da Peter, Jakob og Johannes var gået op på et højt bjerg sammen med Jesus, så de Mesterens herlighed og hørte Faderens stemme, der anerkendte Jesus som Sin Søn. Det var en enestående oplevelse at stå ansigt til ansigt med Gud, som gav sine skabninger mulighed for at kende Ham i Hans strålende pragt. I deres frygt faldt de på jorden, men Jesus rørte ved dem og sagde til dem:

"Rejs jer og frygt ikke"

Verbet "at rejse sig" er det samme, som evangeliet ofte udtrykker opstandelsen med. "Frygt ikke", er de første ord den Opstandne retter til kvinderne ved den tomme grav.¹ Jesu ord er klare og tydelige og derfor en klar invitation til et nyt liv, som bliver muligt for disciplene gennem berøringen af hans hånd.

Også vi bliver nogle gange blokeret af frygt, nedtrykt af livets prøvelser, af situationer uden udvej. Vi kan ikke kun regne med vores egen styrke til at vidne om vores tro, men på Guds nåde, som altid går foran os.

Hvem går ikke gennem prøvelser? Det kan være i form af en fiasko, fattigdom, tvivl, en fristelse... Det materialistiske og individualistiske samfund, vi lever i, skræmmer os med krige, vold, uretfærdighed... Og i nogle situationer kan vi stille os spørgsmålet, hvor Guds kærlighed er blevet af. Jesus gik gennem enhver smerte, han tog alle vores prøvelser på sig. Han er Kærlighed, og kærligheden driver enhver frygt på flugt. Hver gang vi bliver grebet af frygt, hver gang smerten kvæler os, kan vi genkende den sande virkelighed, som gemmer sig bag. Det er Jesus, der gør sig nærværende. Lad os lukke ham ind i vores liv. Derefter fortsætter vi med at udleve, dét Gud ønsker af os: at elske vores næste. Så vil vi opdage, at Jesus altid er Kærlighed, og på samme måde som disciplene vil vi sige til Ham: 'Sandelig, du er Guds Søn!' ²

"Rejs jer og frygt ikke"

Den, der har mødt Gud i sit liv, er blevet fascineret af hans nærvær, rørt og helbredt af hans Ord. På dette guddommelige eventyr bliver vi ofte

ledsaget af et kristent fællesskabs vidnesbyrd, som giver os modet til at rejse os, træde ud af os selv og genoptage rejsen sammen med Jesus og med vores brødre og søstre.

Her følger vidnesbyrdet fra en ung syrisk kvinde: "Sidste år oplevede mit land en særligt svær tid. Min by blev ramt af en bølge af frygt og kaos. Jeg var meget bekymret for min familie, mine venner og mig selv. Midt i så megen usikkerhed forsøgte jeg på trods af alt at bevare håbet på Gud. Før disse begivenheder havde jeg, sammen med unge som forsøger at leve evangeliet, planlagt nogle projekter for at støtte familier i nød med mad og andre initiativer. Men situationen tvang os til midlertidigt at stille alle aktiviteter i bero. Efter et par dage lykkedes det os at samles igen, og vi fandt styrke og mod hos hinanden. Vi besluttede os for ikke at lade frygten overmande os, men at sætte vores tillid til Jesus og fortsætte ad den vej, vi havde påbegyndt. Med den fælles tro kunne vi hjælpe over 40 familier, som virkelig havde brug for støtte. Midt i alle vanskeligheder følte vi, at vi, takket være Guds kærlighed og vores enhed, virkelig kunne gøre en forskel."

"Rejs jer og frygt ikke"

Efter at være gået op på bjerget med Jesus for at møde Gud og lytte til hans stemme, kan også vi gå ned igen sammen med ham, "for at vende tilbage til sletten, hvor vi møder så mange brødre og søstre, der lider under vanskeligheder, sygdom, uretfærdighed, uvidenhed, materiel og åndelig fattigdom." ³

Som kristent fællesskab kan vi opleve smerte og blive desorienterede, men dette Livets ord opmuntrer os til at vandre sammen og fortælle andre om "frugterne af det vi har oplevet med Gud, og lade andre tage del i den nåde vi har modtaget".⁴

Letizia Magri og Livets ord teamet

- 1 Matt 28,10; se også 28,5.
- 2 Chiara Lubich, *Livets ord august 2002*.
- 3 Jf. Pave Frans, Angelus 16 marts 2014
- 4 Idem.

"Rejs jer og frygt ikke" (Mat. 17,7)

Da Peter, Jakob og Johannes var gået op på et højt bjerg sammen med Jesus, så de Mesterens herlighed og hørte Faderens stemme, der anerkendte Jesus som Sin Søn. Det var en enestående oplevelse at stå ansigt til ansigt med Gud, som gav sine skabninger mulighed for at kende Ham i Hans strålende pragt. I deres frygt faldt de på jorden, men Jesus rørte ved dem og sagde til dem:

"Rejs jer og frygt ikke"

Verbet "at rejse sig" er det samme, som evangeliet ofte udtrykker opstandelsen med. "Frygt ikke", er de første ord den Opstandne retter til kvinderne ved den tomme grav.¹ Jesu ord er klare og tydelige og derfor en klar invitation til et nyt liv, som bliver muligt for disciplene gennem berøringen af hans hånd.

Også vi bliver nogle gange blokeret af frygt, nedtrykt af livets prøvelser, af situationer uden udvej. Vi kan ikke kun regne med vores egen styrke til at vidne om vores tro, men på Guds nåde, som altid går foran os.

Hvem går ikke gennem prøvelser? Det kan være i form af en fiasko, fattigdom, tvivl, en fristelse... Det materialistiske og individualistiske samfund, vi lever i, skræmmer os med krige, vold, uretfærdighed... Og i nogle situationer kan vi stille os spørgsmålet, hvor Guds kærlighed er blevet af. Jesus gik gennem enhver smerte, han tog alle vores prøvelser på sig. Han er Kærlighed, og kærligheden driver enhver frygt på flugt. Hver gang vi bliver grebet af frygt, hver gang smerten kvæler os, kan vi genkende den sande virkelighed, som gemmer sig bag. Det er Jesus, der gør sig nærværende. Lad os lukke ham ind i vores liv. Derefter fortsætter vi med at udleve, dét Gud ønsker af os: at elske vores næste. Så vil vi opdage, at Jesus altid er Kærlighed, og på samme måde som disciplene vil vi sige til Ham: 'Sandelig, du er Guds Søn!' ²

"Rejs jer og frygt ikke"

Den, der har mødt Gud i sit liv, er blevet fascineret af hans nærvær, rørt og helbredt af hans Ord. På dette guddommelige eventyr bliver vi ofte

ledsaget af et kristent fællesskabs vidnesbyrd, som giver os modet til at rejse os, træde ud af os selv og genoptage rejsen sammen med Jesus og med vores brødre og søstre.

Her følger vidnesbyrdet fra en ung syrisk kvinde: "Sidste år oplevede mit land en særligt svær tid. Min by blev ramt af en bølge af frygt og kaos. Jeg var meget bekymret for min familie, mine venner og mig selv. Midt i så megen usikkerhed forsøgte jeg på trods af alt at bevare håbet på Gud. Før disse begivenheder havde jeg, sammen med unge som forsøger at leve evangeliet, planlagt nogle projekter for at støtte familier i nød med mad og andre initiativer. Men situationen tvang os til midlertidigt at stille alle aktiviteter i bero. Efter et par dage lykkedes det os at samles igen, og vi fandt styrke og mod hos hinanden. Vi besluttede os for ikke at lade frygten overmande os, men at sætte vores tillid til Jesus og fortsætte ad den vej, vi havde påbegyndt. Med den fælles tro kunne vi hjælpe over 40 familier, som virkelig havde brug for støtte. Midt i alle vanskeligheder følte vi, at vi, takket være Guds kærlighed og vores enhed, virkelig kunne gøre en forskel."

"Rejs jer og frygt ikke"

Efter at være gået op på bjerget med Jesus for at møde Gud og lytte til hans stemme, kan også vi gå ned igen sammen med ham, "for at vende tilbage til sletten, hvor vi møder så mange brødre og søstre, der lider under vanskeligheder, sygdom, uretfærdighed, uvidenhed, materiel og åndelig fattigdom."³

Som kristent fællesskab kan vi opleve smerte og blive desorienterede, men dette Livets ord opmuntrer os til at vandre sammen og fortælle andre om "frugterne af det vi har oplevet med Gud, og lade andre tage del i den nåde vi har modtaget".⁴

Letizia Magri og Livets ord teamet

- 1 Matt 28,10; se også 28,5.
- 2 Chiara Lubich, *Livets ord august 2002*.
- 3 Jf. Pave Frans, Angelus 16 marts 2014
- 4 Idem.